

ČESKÁ REPUBLIKA TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudkyně Okresního soudu ve Strakonících vydala dne 12. 5. 2015 podle § 314e odst. 1 tr. ř. následující trestní příkaz:

Obviněné

1) [REDACTED]

roz. [REDACTED] nar. [REDACTED] v [REDACTED], osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem a na adrese pro doručování [REDACTED]

2) [REDACTED]

roz. [REDACTED] nar. [REDACTED] ve [REDACTED], t. č. na rodičovské dovolené, trvale bytem a na adrese pro doručování [REDACTED]

jsou vinny, že

po předchozí vzájemné domluvě, využivše dlouholeté známosti mezi sebou a rodinnými příslušníky, v úmyslu získat pro [REDACTED] neoprávněný příjem - peněžitou pomoc v mateřství, když ta byla od 1. 1. 2013 bez zaměstnání, kdy by jí na peněžitou pomoc v mateřství nemohl vzniknout nárok:

- dne 11. 11. 2013, v Blatné, okres Strakonice, [REDACTED] jako zaměstnavatel a [REDACTED] jako zaměstnanec, uzavřely pracovní smlouvu s tím, že [REDACTED], nastoupí do zaměstnání dne 25. 11. 2013, jako účetní, s místem výkonu práce Blatná, při sjednání pracovního poměru na dobu určitou, pracovní době 40-ti hodin týdně a rozvržením pracovní doby na dny pondělí až pátek, dobu od 7:00 do 11:00 hodin a od 11:30 do 15:30 hodin, se základní měsíční hrubou mzdou 30.000 Kč,

- dne 26. 11. 2013 [REDACTED], v gynekologické a urogynekologické ordinaci MUDr. Vladana Dominice v Uherském Brodě, ul. Partyzánů 2174, nechala do tiskopisu "Žádost o peněžitou pomoc v mateřství", části A. - Potvrzení lékaře, potvrdit, že podle lékařského vyšetření nastane u ní porod pravděpodobně dne 16. 1. 2014, a dne 27. 11. 2013 vyplnila část B. žádosti kde uvedla, že na peněžitou pomoc v mateřství nastoupí dne 2. 12. 2013 od zaměstnavatele [REDACTED]

- dne 29. 11. 2013 [REDACTED] vyhotovila a dne 3. 12. 2013 Okresní správě sociálního zabezpečení ve Strakoniciích doručila „Oznámení o nástupu do zaměstnání“, ve kterém uvedla, že dne 25. 11. 2013 zaměstnala pojištěnce [REDACTED]

- dne 7. 1. 2014 [REDACTED] vyhotovila mzdový list [REDACTED], za rok 2013, s uvedením celkové hrubé mzdy 7.143 Kč za pět odpracovaných dní,

to vše, ač [REDACTED] nikdy od 1. 2. 1995, kdy je evidována jako osoba samostatně výdělečně činná, a ani poté, co [REDACTED], dne 2. 12. 2013, tedy šestý den od nástupu do zaměstnání, nastoupila na peněžitou pomoc v mateřství, neměla žádného zaměstnance a ani její ekonomická situace neumožňovala trvalé vyplácení mzdy sjednané s [REDACTED], když tak pracovní smlouva zjevně nebyla uzavřena za účelem výkonu práce, ale z důvodu vzniku účasti na nemocenském pojištění a čerpání dávky nemocenského pojištění,

přičemž poté co byly dne 10. 1. 2014 uvedené listiny předloženy České správě sociálního zabezpečení, byl z nich zjištěn denní vyměřovací základ pro výpočet peněžité pomoci v mateřství na částku 946 Kč a denní výše peněžité pomoci v mateřství stanovena na částku 663 Kč a vyplacena peněžítá pomoc v mateřství za měsíc prosinec roku 2013 ve výši 19.890 Kč, za měsíc leden roku 2014 ve výši 20.553 Kč, za měsíc únor roku 2014 ve výši 18.564 Kč, za měsíc březen roku 2014 ve výši 20.553 Kč, za měsíc duben roku 2014 ve výši 19.890 Kč, za měsíc květen roku 2014 ve výši 20.553 Kč a za období od 1. 6. do 15. 6. 2014 ve výši 9.945 Kč, tedy celkem částka 129.948 Kč,

a České republice, zastoupené Českou správou sociálního zabezpečení, sídlem Křížová 25, 150 00 Praha 5 – Smíchov, IČ: 000 06 963, tak byla způsobena škoda ve výši **129.948 Kč**,

- t e d y** - [REDACTED]
společným jednáním dvou osob jiného obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a způsobila tak na cizím majetku větší škodu,
- [REDACTED]
společným jednáním dvou osob sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a způsobila tak na cizím majetku větší škodu,

č í m ž s p á c h a l y

[REDACTED]
přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 TZ ve spolupachatelství podle § 23 TZ,

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. 9. 2015 samosoudkyní JUDr. Ivanou Kolářovou, **t a k t o :**

Obžalované

1)

roz. [redacted] nar. [redacted] osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem a na adrese pro doručování [redacted]

2)

roz. [redacted] nar. [redacted] t. č. na rodičovské dovolené, trvale bytem [redacted] na adrese pro účely doručování náměstí [redacted]

se podle § 226 písm. b) tr. ř. **z p r o š ť u j í** obžaloby pro skutek spočívající v tom, že: po předchozí vzájemné domluvě, využívše dlouholeté známosti mezi sebou a rodinnými příslušníky, v úmyslu získat pro [redacted], neoprávněný příjem - peněžitou pomoc v mateřství, když ta byla od 1. 1. 2013 bez zaměstnání, kdy by jí na peněžitou pomoc v mateřství nemohl vzniknout nárok:

- dne 11. 11. 2013, v Blatné, okres Strakonice, [redacted] jako zaměstnavatel a [redacted], jako zaměstnanec, uzavřely pracovní smlouvu s tím, že [redacted], nastoupí do zaměstnání dne 25. 11. 2013, jako účetní, s místem výkonu práce Blatná, při sjednání pracovního poměru na dobu určitou, pracovní době 40-ti

hodin týdně a rozvržením pracovní doby na dny pondělí až pátek, dobu od 7:00 do 11:00 hodin a od 11:30 do 15:30 hodin, se základní měsíční hrubou mzdou 30.000 Kč,

- dne 26. 11. 2013 [REDAKCE], v gynekologické a urogynekologické ordinaci MUDr. Vladana Domince v Uherském Brodě, ul. Partyzánů 2174, nechala do tiskopisu "Žádost o peněžitou pomoc v mateřství", části A. - Potvrzení lékaře, potvrdit, že podle lékařského vyšetření nastane u ní porod pravděpodobně dne 16. 1. 2014, a dne 27. 11. 2013 vyplnila část B. žádosti kde uvedla, že na peněžitou pomoc v mateřství nastoupí dne 2. 12. 2013 od zaměstnavatele [REDAKCE]

- dne 29. 11. 2013 [REDAKCE] vyhotovila a dne 3. 12. 2013 Okresní správě sociálního zabezpečení ve Strakonících doručila „Oznámení o nástupu do zaměstnání“, ve kterém uvedla, že dne 25. 11. 2013 zaměstnala pojištěnce [REDAKCE]

- dne 7. 1. 2014 [REDAKCE] vyhotovila mzdový list [REDAKCE] za rok 2013, s uvedením celkové hrubé mzdy 7.143 Kč za pět odpracovaných dní,

to vše, ač [REDAKCE] nikdy od 1. 2. 1995, kdy je evidována jako osoba samostatně výdělečně činná, a ani poté, co [REDAKCE] dne 2. 12. 2013, tedy šestý den od nástupu do zaměstnání, nastoupila na peněžitou pomoc v mateřství, neměla žádného zaměstnavatele a ani její ekonomická situace neumožňovala trvalé vyplácení mzdy sjednané s [REDAKCE], když tak pracovní smlouva zjevně nebyla uzavřena za účelem výkonu práce, ale z důvodu vzniku účasti na nemocenském pojištění a čerpání dávky nemocenského pojištění,

přičemž poté co byly dne 10. 1. 2014 uvedené listiny předloženy České správě sociálního zabezpečení, byl z nich zjištěn denní vyměřovací základ pro výpočet peněžitě pomoci v mateřství na částku 946 Kč a denní výše peněžitě pomoci v mateřství stanovena na částku 663 Kč a vyplacena peněžitá pomoc v mateřství za měsíc prosinec roku 2013 ve výši 19.890 Kč, za měsíc leden roku 2014 ve výši 20.553 Kč, za měsíc únor roku 2014 ve výši 18.564 Kč, za měsíc březen roku 2014 ve výši 20.553 Kč, za měsíc duben roku 2014 ve výši 19.890 Kč, za měsíc květen roku 2014 ve výši 20.553 Kč a za období od 1. 6. do 15. 6. 2014 ve výši 9.945 Kč, tedy celkem částka 129.948 Kč,

čímž měla být České republice, zastoupené Českou správou sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 150 00 Praha 5 - Smíchov, IČ: 000 06 963, způsobena škoda ve výši 129.948 Kč;

kvalifikovaný u obž. [REDAKCE] jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 TZ ve spolupachatelství podle § 23 TZ a u [REDAKCE] jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 TZ ve spolupachatelství podle § 23 TZ.

Podle § 229 odst. 3 tr. ř. se poškozená Česká republika, zastoupená Českou správou sociálního zabezpečení, odkazuje s požadavkem na náhradu škody zcela na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

U Okresního soudu ve Strakonících byla podána obžaloba, v níž byly obžalované viněny ze spáchání ve výroku uvedeného skutku, kvalifikovaného jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 TZ ve spolupachatelství podle § 23 TZ. Z důkazů provedených v průběhu hlavního líčení však nebylo beze vší pochybnosti prokázáno, že by v žalobním návrhu označený skutek byl uvedeným či jiným trestným činem a nepřicházelo v úvahu ho posoudit ani jako přestupek, avšak z těchto důkazů bylo možné zjistit ve výroku uvedený skutkový děj. Těmito důkazy byla jak výpověď obžalovaných [redacted] a [redacted], tak i výpovědi svědkyň [redacted] a [redacted], ale i z vysvětlení podaného podle § 158 odst. 6 tr. ř. do úředního záznamu [redacted] a listinné důkazy: listiny připojené k trestnímu oznámení Okresní správy sociálního zabezpečení Strakonice, výplatní lístek, žádost o provedení pracovně lékařské prohlídky, pracovní smlouva, zpráva Občanského sdružení [redacted] s listinami, zpráva Úřadu práce ČR, přiznání k dani z příjmů fyzických osob za r. 2011-2013, výpis ze živnostenského rejstříku, dohody o provedení práce – [redacted] sdělení Úřadu práce ČR, vyčíslení škody a lékařské zprávy. Z osobních charakteristik a rejstříku trestů byl zjištěn dosavadní způsob života obžalovaných.

[redacted] vypověděla, že od 1. 2. 1995 zpracovává účetnictví jako OSVČ - daňovou evidenci, podvojně účetnictví a kompletní účetní zpracování, daňové přiznání, mzdy, a jedná i na úřadech za klienty. Klientů a práce jí postupně přibývalo, až sama práci nezvládala ani při maximálním nasazení, proto některé i odmítala, neboť začala mít i zdravotní problémy s páteří. V r. 2013 proto již začala uvažovat o přibrání zaměstnance, a protože se znala s matkou obž. [redacted] domluvily se, že když obžalovaná nemůže jakožto těhotná sehnat práci v místě svého pobytu a mohla by ji dělat z domova, využije ji pracovně takto obžalovaná a vybere pro ni agendu klientů, kterou by mohla zpracovávat i bez osobního kontaktu. Věděla, že obžalovaná vystudovala ekonomickou školu a dělala i účetnictví na základní škole, což bylo složitější než daňová evidence, kterou pak po ní chtěla, tj. odnos a roztřídění dokladů, jejich zaúčtování do programu, což po vrácení obžalovaná zkontroluje. Když pak obž. [redacted] přijela, podepsaly smlouvu a rovnou si odvezla práci domů, aby se začala zacvičovat a také si k tomu stáhla demoverzi účetního programu, na němž jí tehdy obžalovaná i zaučila. Ve smlouvě bylo 40 hodin práce stanoveno proto, že pro ni obžalovaná tento objem práce měla i připravený, ale ostatní údaje byly spíše formální, neboť ta měla pak pracovat nikoli podle pevného rozvrhu, ale podle svých zdravotních i následných mateřských možností, neboť se jí blížil termín porodu. Finanční otázky spolu neřešily, tedy ani nárok na peněžitou pomoc v mateřství, apod. Pak obž. [redacted] onemocněla zánětem močového měchýře a ve smluvený termín nemohla práci odevzdat. Osobně jí přivezla až 28. 11. 2013 a probíraly spolu i její dotazy, z nichž obžalovaná seznala, že jde o velmi precizní přístup k výkonu práce. Za 2 dny jí zadala třídění dokladů u sebe v kanceláři a vyzkoušela si i na programu něco nového. Za dosud odvedenou práci obdržela poměrnou část z 30.000 Kč měsíčně, šlo cca o 7.000 Kč v hotovosti. Obžalované pak vyhovovalo, že obž. [redacted] půjde na mateřskou, protože by pro ni aktuálně neměla tolik práce a tu jí chtěla přidělit až poté, co skončí mateřskou, kdy již bude znám objem práce po rozšíření firemních aktivit obžalované díky novým klientům, k čemuž pak i došlo a rozrostla se i aktivita stávajících klientů. Pokud by pro ni i v budoucnu neměla dost práce, nebo by tuto práci

nedovoloval její zdravotní stav po porodu, domluvily se na případném zkráceném úvazku. Nyní tak nadbytek klientů a nemožnost zadat práci obž. [REDAKCE] s ohledem na její zdravotní stav, který se po porodu změnil v důsledku problémů se štítnou žlázou, o čemž byla informována v červnu 2014; řeší obžalovaná tak, že jí na dohodu o provedení práce chodí i nadále pomáhat svědkyně [REDAKCE] protože obžalovaná výpomoc dalšího člověka nezbytně potřebuje a tato svědkyně jí vypomáhá takto již od r. 2012, avšak na tzv. nahodilý příjem, přičemž na dohodu jí vypomáhá až od r. 2013, kde je však omezena zákonným limitem práce pouze do 300 hodin. Svědkyně je i vyššího věku a zpracovávat pro ni mohla vzhledem ke svému znalostem pouze jednoduché účetnictví. Obžalovaná pak potřebovala nárazově výpomoc ve větším objemu práce, avšak musela ji zvládnout sama s větším pracovním nasazením, protože svědkyně [REDAKCE] již měla limit pracovních hodin vyčerpán a obžalovaná nechtěla na dohodu o provedení práce zaměstnat jinou osobu, kterou by neznala a k níž by neměla důvěru. Jakmile se proto zdravotní stav obž. [REDAKCE] po porodu zlepšil, obžalovaná jí zadala na zkoušku další práci k procvičení a oživení si znalostí, avšak bezplatně. Zhruba v září 2014 jí pak zadávala další práci, kterou ta jí pak zpracovanou poslala poštou zpět. Nyní obě čekají, až se zdravotní stav obž. [REDAKCE] v důsledku léčbylepší na takovou úroveň, aby mohla pro obžalovanou pracovat v řádném pracovním poměru tak, jak původně předpokládaly, neboť se nejen zvyšuje náročnost práce obžalované, ale od 1. 1. 2016 přibude pro plátce DPH další agenda navíc s měsíčními hlášeními. Ohledně údajů o hospodaření obžalované policie zřejmě vycházela při výpočtech jejích příjmů pouze z paušálních výdajů, které zákon povoluje uplatnit 60 % z příjmu, což formálně využívala jakožto daňově pro ni výhodnější odpočet a její měsíční výdělek jim proto vyšel jako nízký, ale její skutečné náklady jsou daleko menší, jen např. cca 20 % a není ani povinna je evidovat. Nevede o nich ani vlastní přehled, protože nákladů moc nemá a na rozdíl od velkých firem s nimi tak nemusí reálně kalkulovat. Výdaje má tak jen za software, papíry, kancelářské potřeby, nájem, sociální a zdravotní odvody a pojištění.

Obžalovaná [REDAKCE] vypověděla, že poté, co na konci roku 2012 rozvázala pracovní poměr v občanském sdružení [REDAKCE] kde měla příjem 22.000 Kč hrubého a možnost 4.000 Kč osobního ohodnocení. Odstěhovala se s manželem do [REDAKCE] kde chtěli přestavět dům a zaevidovala se na úřadu práce, pobírala podporu v nezaměstnanosti a začala hledat zaměstnání. Zjistila, že je těhotná a pak se jí již zde nedařilo sehnat zaměstnání. Od ukončení studií pracovala nepřetržitě, takže neočekávala, že by jí pobyt po porodu doma s dítětem v pracovní aktivitě nějak zásadně omezoval. Přes matku se domluvila s obž. [REDAKCE] že u ní nastoupí jako účetní, přičemž obž. [REDAKCE] v té době chtěla nabírat nové klienty a rozšířit tak objem své pracovní aktivity a současně potřebovala zaměstnat jen takovou osobu, která jí zpočátku bude moci vypomáhat podle jejích potřeb, které by se mohly aktuálně změnit a navýšit, přičemž potřebovala výpomoci s jednoduchým účetnictvím. K tomuto měla obžalovaná kvalifikaci, neboť vystudovala Obchodní akademii v Blatné a potom vyšší odbornou školu sociální práce, a i její matka je účetní, proto tak měla i možnost dílčí konzultace. Před cca 10 lety obžalovaná i přebírala a zpracovávala účetnictví na Základní škole v [REDAKCE] nyní pro obž. [REDAKCE] měla zpracovávat pouze jednoduché účetnictví, resp. daňovou evidenci, která je jednoduchá, a tu by tak zpracovávat rozhodně zvládla. Šlo o účetnictví v jednoduchém a intuitivním programu, o opakující se hospodářské operace, jejichž zaúčtování je možné i dohledat, navíc obž. [REDAKCE] kontrolovala nejen své zápisy, ale i výslednou práci obžalované, proto se ta neobávala, že by tuto práci nezvládla a to i časově v době před porodem, ale i po něm v době, kdy

se nebude zrovna věnovat dítěti. Předpokládala, že zaslané doklady roztřídí na příjmové a výdajové, doklady příjmové zaúčtuje a výdajové zaúčtovat může a nemusí, záleží na tom, zda se uplatňuje paušální nárok odpočtu 60 %, anebo jestli chce reálné náklady zobrazit v účetnictví či je odečíst od reálných příjmů. Vede se i peněžní deník, a pokud je subjekt plátcem DPH, zaúčtovává se podle 2 skupin, tj. změněnou a zvýšenou sazbu DPH. Daňový subjekt, který pak dostala obžalovaná takto na zpracování, žádal sledovat i hospodářskou situaci u své další odlišné podnikatelské aktivity, což musela v rámci DPH dvěma sazbami také rozlišit. Daňová příznání DPH si pak zpracovávala obž. [redacted] sama. Smlouvu podepsaly 11. 11. 2013 a byla dílem formální, neboť ač bylo zřejmé, že obžalovaná bude mít flexibilní pracovní domů, tak její návrh v tomto směru byl pominut a obž. [redacted] sestavila běžný text, ač v tomto neodpovídal realitě. Stejně tak se domluvily na předávání podkladů pro práci obžalované i na vracení provedené práce, přičemž některé údaje si měly posílat na flash discu poštou, nebo mailem či přímo v obálce, a to podle aktuální situace a potřeb. Nejvíce preferovaly zaslání poštou a vyzvednutí osobní. Mzda 30.000 Kč hrubého pak odpovídala objemu původně předpokládané práce. V den podpisu smlouvy ji obž. [redacted] v daném programu zaučila i zaúčtovávat, protože v té době potřebovala výpomoc obžalované i proto, že měla nemocného otce a jezdila se o něj starat na Slovensko. Dne 25. 11. 2013 za ní pak měla obžalovaná přijet do kanceláře brát telefony a odevzdat zpracované doklady, a připravila i dotazy pro konzultaci o správnosti svého postupu. Při práci na rekonstrukci domu však nastydlá a dostala velký zánět močového měchýře, proto mohla přijet až později, odevzdala udělanou práci a zkonzultovala s ní potřebné údaje pro ověření správnosti své práce a odjela se doléčit, aby neohrozila očekávané dítě. Nastoupila pak až na mateřskou dovolenou, přičemž byly domluvené na pokračování spolupráce poté, co obžalovaná skončí šestinedělí, tj. ještě v průběhu rodičovské. Poté, co se jí dne 11. 1. 2014 narodila dcera, péče o ní ji vyplňovala tak, že neuvažovala o rychlém zapojení se do pracovních aktivit, a velké fyzické vyčerpání, které pociťovala, zpočátku přikládala náročnosti péče o dítě, avšak zhoršující se zdravotní obtíže jí po čase přiměly vyhledat lékaře a v červnu 2014 jí byla takto diagnostikována porucha štítné žlázy, s níž se léčí do současnosti takže ač se pak snažila pro obž. [redacted] ještě účtovat v rámci lehčí agendy, tuto práci nakonec dodala pozdě, a ač byla správně provedena, rozhodly pravidelnou 8.00 hodinovou práci, s níž původně obě počítaly, zatím odložit, přičemž obž. [redacted] místo ní ve firmě vypomáhá jiná osoba.

Z výpovědi svědkyně [redacted] bylo zjištěno, že byla jednatelkou společnosti [redacted] kdy firma měla obrat 14-15 miliónů Kč ročně. Obž. [redacted] zde jako jediná účetní dělala účetnictví od r. 2010 až do úpadku firmy v březnu 2014. Zpracovávala jim příznání k DPH, mzdové výkazy, daně z příjmů, apod. Byla vyplácena dle domluvy a finančních možností firmy, většinou čtvrtletně, a to cca á 5.000 Kč za měsíc. Ve společnosti [redacted] je svědkyně administrativní pracovnící, tato firma má obrat 2-3 miliónů Kč ročně, a i zde jim obžalovaná dělá účetní, avšak tato menší firma nemá tolik zakázek. Materiály ke zpracování obžalované nosila svědkyně 1x měsíčně a vždy je zpracovala včas. U obou firem se jednalo o podvojně účastnictví, přičemž u firmy [redacted] má obžalovaná nižší příjem a je jí vyplácen podle dohody a finančních možností firmy. Obžalovaná si také do kanceláře pořizovala gauč, aby si na něm mohla srovnat záda. V kanceláři tráví obžalovaná hodně času, chodila jí tam vypomáhat i pí [redacted] Když však svědkyně obžalovanou doporučila i své matce, tak pro ni mohla zpracovávat

účetnictví jen v r. 2012 a v r. 2013 ji obžalovaná již odmítla pro velké pracovní vytížení.

Z výpovědi svědkyně [redacted] bylo zjištěno, že u obž. [redacted] která dělala podvojně účetnictví, začala svědkyně občasně pomáhat s částí jednoduchého účetnictví, a to vždy pouze na žádost obžalované. Takto jí vypomáhá již cca 4 roky. Chodí vypomáhat jen při čtvrtletním DPH, neboť z důvodu péče o člena rodiny pro ni nemůže pracovat trvale. Třídí jí doklady, dává je do PC, který tam sama má pro tuto práci i s přísl. programem, a zaúčtovává je. Čtvrtletně její výpomoc představuje cca 55-60 hodin a ročně o 300 hodin, což je limit na dohodu o provedení práce. Obžalovaná takto svědkyni oslovila proto, že měla moc práce, protože zpracovává jak podvojně účetnictví, tak i část jednoduchého účetnictví a tuto náplň práce má i přesto, že jí tam chodila pak vypomáhat nejen svědkyně, ale i dospělé děti obžalované. Svědkyně pro obžalovanou mohla pracovat jen díky tomu, že je v důchodu a dříve dělala účetní, avšak pouze jednoduché účetnictví, které pak zvládaly v případě nutnosti i dospělé děti obžalované, když bylo nutné, aby vypomohly. Obžalovaná poskytovala svědkyni jen ty informace, které ta pro práci potřebovala, tj. neinformovala jí o všech svých pracovních záležitostech či záměrech. I přes výpomoc svědkyně byla obžalovaná běžně v práci do 22.00 – 23.00 hodin a ještě 1 člověka by tam uživila, aby nemusela pracovat do pozdních večerních hodin, přičemž takto mohla pracovat jen díky tomu, že měla děti již velké a neměla povinnosti i doma. Obž. [redacted] v kanceláři obžalované před cca 2 roky svědkyně i viděla, ta měla pro obžalovanou pak dělat nějaké účetnictví a svědkyně z materiálů, které zpracovávala, i zjistila, že účetnictví podílí další osoba. V r. 2013 vypomáhala svědkyně v říjnu 2013 s DPH a potom až v lednu 2014 s daněmi. Obžalovaná přítom i v r. 2013 musela pak nové klienty odmítat, protože už by pro ně nestíhala pracovat.

Z vysvětlení podaného podle § 158 odst. 6 tr. ř. do úředního záznamu

[redacted] ředitelem Základní školy [redacted] (okres Strakonice), bylo zjištěno, že obž. [redacted] k nim nastoupila hned po škole v r. 2002 na poloviční úvazek jako účetní s příjmem 4.500 Kč – 5.000 Kč měsíčně. Účetnictví se předávalo z obcí a obžalovaná ho měla zavést tak, aby se s ním dalo dále pracovat. Kromě mezd prováděla i fakturace, vedení pokladny, majetek, účetní uzávěrky v podvojném účetnictví. Byla velmi schopná, snaživá, pečlivá a šikovná, účetnictví zavedla velmi dobře, nikdy nenarazili pak na žádný problém. Obžalovaná pak odešla po půl roce na vlastní žádost, zřejmě z důvodu dalšího studia.

Z listinných důkazů bylo zjištěno: ze zprávy Občanského sdružení [redacted] s přílohami je zřejmé, že [redacted] zde vykonával od 1. 6. 2009 práci vedoucí sociální pracovnice pro 6 zaměstnanců sociálních služeb a měla i hmotnou zodpovědnost. Její pracovní doba byla nerovnoměrně rozvržena do 7 denního pracovního týdne, měla činit 40 hodin týdně s hrubou měsíční mzdou ve výši 20.000 Kč. Od 1. 1. 2013 byla pak bez zaměstnání a na peněžitou pomoc v mateřství by jí tak nemohl vzniknout nárok. Z žádosti o provedení pracovně lékařské prohlídky je zřejmé, že dne 7. 11. 2013 byla shledána schopnou výkonu práce jako účetní pro [redacted] a to bez zdravotního omezení. Z pracovní smlouvy vyplývá, že dne 11. 11. 2013 v Blatné, okres Strakonice, uzavřely [redacted] jako zaměstnavatel a [redacted] jako zaměstnanec, pracovní smlouvu s tím, že [redacted] nastoupí do zaměstnání dne 25. 11. 2013 jako účetní, s místem výkonu práce Blatná.

Pracovní poměr byl sjednán na dobu určitou, pracovní doba na 40-ti hodin týdně s rozvržením pracovní doby na dny pondělí až pátek od 7:00 do 11:00 hodin a od 11:30 do 15:30 hodin. Základní měsíční hrubá mzda činila 30.000 Kč.

Z listin připojených k trestnímu oznámení Okresní správy sociálního zabezpečení Strakonice, výplatního lístku, zprávy Úřadu práce ČR a vyčíslení škody vyplývá, že dne 26. 11. 2013 [redacted] v gynekologické a urogynekologické ordinaci MUDr. Vladana Domince v Uherském Brodě, ul. Partyzánů 2174, nechala do tiskopisu "Žádost o peněžitou pomoc v mateřství", části A. - Potvrzení lékaře, potvrdit, že podle lékařského vyšetření nastane u ní porod pravděpodobně dne 16. 1. 2014, a dne 27. 11. 2013 vyplnila část B. žádosti, kde uvedla, že na peněžitou pomoc v mateřství nastoupí dne 2. 12. 2013 od zaměstnavatele [redacted] Dne 29. 11. 2013 [redacted] vyhotovila a dne 3. 12. 2013 Okresní správě sociálního zabezpečení ve Strakonici doručila „Oznámení o nástupu do zaměstnání“, ve kterém uvedla, že dne 25. 11. 2013 zaměstnala pojištěnce [redacted] Dne 7. 1. 2014 [redacted] vyhotovila mzdový list [redacted] za rok 2013, s uvedením celkové hrubé mzdy 7.143 Kč za pět odpracovaných dní.

Poté co byly dne 10. 1. 2014 uvedené listiny předloženy České správě sociálního zabezpečení, byl z nich zjištěn denní vyměřovací základ pro výpočet peněžitě pomoci v mateřství na částku 946 Kč a denní výše peněžitě pomoci v mateřství stanovena na částku 663 Kč a vyplacena peněžitá pomoc v mateřství za měsíc prosinec roku 2013 ve výši 19.890 Kč, za měsíc leden roku 2014 ve výši 20.553 Kč, za měsíc únor roku 2014 ve výši 18.564 Kč, za měsíc březen roku 2014 ve výši 20.553 Kč, za měsíc duben roku 2014 ve výši 19.890 Kč, za měsíc květen roku 2014 ve výši 20.553 Kč a za období od 1. 6. do 15. 6. 2014 ve výši 9.945 Kč, tedy celkem částka 129.948 Kč. Tím měla být České republice, zastoupené Českou správou sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 150 00 Praha 5 - Smíchov, IČ: 000 06 963, způsobena škoda ve výši 129.948 Kč, což má představovat neoprávněný příjem [redacted] v podobě peněžitě pomoci v mateřství.

Z přiznání k dani z příjmů fyzických osob za r. 2011-2013, výpisu ze živnostenského rejstříku je zřejmé, že [redacted] nikdy od 1. 2. 1995, kdy je evidována jako osoba samostatně výdělečně činná, a ani poté, co [redacted] dne 2. 12. 2013 (tj. 6. den od nástupu do zaměstnání) nastoupila na peněžitou pomoc v mateřství, neměla žádného zaměstnavatele. Dle názoru státního zástupce ekonomická situace [redacted] neumožňovala trvalé vyplácení mzdy sjednané s [redacted], a i proto jsou názoru, že pracovní smlouva zjevně nebyla uzavřena za účelem výkonu práce, ale z důvodu vzniku účasti na nemocenském pojištění a čerpání dávky nemocenského pojištění. Z dohod o provedení práce uzavřených mezi [redacted] [redacted] však vyplývá, že jí [redacted] jako důchodkyně, limitována možností ročně odpracovat pouze 300 hodin (á 200 Kč/hod.) vypomáhala se zpracováním účetních dokladů podle potřeb v době od 6. 1. 2014 do 19. 12. 2014 a vypomáhá i nyní v době od 12. 1. 2015 (do 23. 12. 2015).

Z lékařské zprávy MUDr. Martina Bujáčka ze dne 17. 8. 2015 s přílohami o endokrinologických vyšetřeních, které [redacted] podstoupila poté, co byla dne 30. 6. 2014 zaregistrována jako pacientka je zřejmé, že u ní dne 4. 7. 2014 byla zjištěna výrazná hypothyreóza a byla odeslána akutně k endokrinologickému vyšetření, a následně se podrobovala příslušné léčbě tohoto onemocnění.

Z osobních charakteristik a rejstříku trestů obžalovaných je zřejmé, že dosud nebyly soudně trestány. Obž. [REDAKCE] byla v r. 2014 postížena pokutou za přestupek podle § 16a odst. 1 písm. c) zák. č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech. Obž. [REDAKCE] nebyla dosud přestupkově postihována.

Návrh na doplnění dokazování nebyl učiněn a ani provedení dalších důkazů se samo nenabízelo a bylo by i tak nadbytečné, neboť skutkový stav byl v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. zjištěn bez důvodných pochybností již z dosud provedených důkazů. Soud všechny důkazy provedené ke sporným skutečnostem hodnotil, jak bylo již výše rozvedeno, v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř., tj. podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Obžaloba a závěrečná řeč státního zástupce v podstatě vychází pouze z listinných důkazů, zejména ze zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení Strakonice, že by obž. [REDAKCE] neměla nárok na peněžitou pomoc v mateřství v případě, že by nebyl sjednán pracovní poměr. Trestná činnost obou obžalovaných je pak dovozována pouze z toho, že obž. [REDAKCE] byla od 1. 1. 2013 bez zaměstnání a poté, co otěhotněla, uzavřela pak v době mezi 6. a 8. týdnem před plánovaným termínem porodu, a to dne 11. 11. 2013, pracovní smlouvu s obž. [REDAKCE]. To, že šlo pouze o formální pracovní poměr, aby tak obžalovaná mohla dne 26. 11. 2013 požádat o peněžitou pomoc v mateřství a být tak finančně zajištěna, aniž by však reálně sjednanou práci vykonávala, je zde dovozováno z toho, že pracovní smlouva byla uzavřena v době, kdy budoucí matka nastupuje na mateřskou dovolenou a obžalovaná tak věděla, že nebude moci vykonávat práci tak, jak byla tato sjednána v pracovní smlouvě, a to na plný úvazek 40 hodin týdně s místem výkonu práce Blatná. Rovněž místo výkonu budoucího zaměstnání bylo značně vzdálené od místa jejího trvalého pobytu a současně neměla obžalovaná mít ani žádné předchozí zkušenosti s náplní práce, kterou měla pro nového zaměstnavatele vykonávat, protože v posledním zaměstnání v Občanském sdružení [REDAKCE] měla zcela jinou pracovní náplň. Podle příznáními k dani z příjmů fyzických osob za r. 2011-2013 je pak dovozováno i to, že finanční situace obž. [REDAKCE] neumožňovala podle jejích příjmů zaměstnávat takto další osobu a předtím jako osoba OSVČ také žádnou osobu ani nezaměstnávala. Sjednání pracovního poměru se tak podle těchto úvah jeví jako čistě účelové a podvodné, a tím, že obě obžalované takto postupovaly proto, aby vyplácením peněžité pomoci v mateřství byl obž. [REDAKCE] zajištěn příjem, čímž měla České republice, zastoupené Českou správou sociálního zabezpečení, vzniknout škoda ve výši 129.948 Kč a mělo tak dojít ke spáchání přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 TZ ve spolupachatelství podle § 23 TZ.

Výsledky dokazování v přípravném řízení tomuto stanovisku státního zástupce sice formálně nasvědčovaly, avšak dokazování v řízení před soudem, které bylo detailnější a zahrnovalo i vypořádání se i se všemi námitkami obhajoby, však pro závěr o vině obžalovaných již neschválilo, resp. nelze jimi bez důvodných pochybností prokázat subjektivní stránku tohoto trestného činu. Výsledky obžalovaných provedené v přípravném řízení byly provedeny tak formálně a zběžně, že texty jejich výpovědí ke skutkovému ději dosahují - u obž. [REDAKCE] pouze výšky 13 cm a u obž. [REDAKCE]

██████████ dokonce jen výšky 11 cm, to vše za situace, kdy obě byly přitom stíhány za závažný majetkový trestný čin se sazbou pro trest odnětí svobody 1-5 let.

Z listinných důkazů připojené k trestnímu oznámení Okresní správy sociálního zabezpečení Strakonice, výplatního lístku, žádosti o provedení pracovně lékařské prohlídky, pracovní smlouvy, zprávy Občanského sdružení ██████████ s listinami a zprávy a sdělení Úřadu práce ČR a vyčíslení škody sice formálně vyplýval možný skutkový děj uvedený ve výroku obžaloby, avšak pokud byly tyto důkazy posouzeny ve světle dalších důkazů - výpovědí obžalovaných ██████████ a ██████████ a výpovědí svědkyň ██████████ a ██████████ a vysvětlení podaného podle § 158 odst. 6 tr. ř. do úředního záznamu ██████████ ale i lékařské zprávy o zdravotním stavu obž. ██████████ v době po porodu, nebylo pak možné úspěšně prokázat, že by v žalobním návrhu označený skutek byl trestným činem.

Obž. ██████████ své předchozí zaměstnání Občanském sdružení ██████████ ukončila koncem r. 2012 sama, jak je z jejích zprávy zřejmé a jak sama uvedla, zajímala se o další pracovní možnosti, než zjistila, že je gravidní. Protože těhotenství není nemoc a samo o sobě nemůže ženu diskvalifikovat na trhu práce, nebylo tak na překážku, aby v době před porodem a i brzy po něm mohla vykonávat přiměřené pracovní aktivity, pokud by to její zdravotní stav dovolil. Absenci možné proměny zdravotního stavu, zejména po samotném porodu, pak nemohl nikdo předem takto garantovat. Obžalovaná se proto i nadále zajímala o možnost být zaměstnána tak, aby skloubila druh práce s péčí o dítě po očekávaném porodu, a sjednala si u obž. ██████████ práci jako účetní a to v oblasti jednoduchého účetnictví. Pokud pak dne 11. 11. 2013 podepsaly pracovní smlouvu, nešlo o formální pracovní poměr, aby tak obžalovaná byla finančně zajištěna dávkou peněžité pomoci, aniž by však reálně sjednanou práci vykonávala. Skutečností je, že výkon práce jimi byl v předmětné v pracovní smlouvě sjednán pouze formálně, coby plný úvazek 40 hodin týdně s místem výkonu práce Blatná, neboť obě obžalované věděly, jak uvádějí, že obž. ██████████ bude dohodnutou práci vykonávat sice v objemu, jako by šlo o tuto pevnou pracovní dobu, ale bude jí vykonávat převážně ve svém značně vzdáleném bydlišti a práce jí bude zasílána, nebo si pro ni bude jezdit, a její výsledky bude odevzdávat stejnou cestou, a to podle aktuální situace a potřeb. Tyto potřeby na straně obž. ██████████ měly vyvstat již úvodem, neboť s ohledem na péči o nemocného člena rodiny v jiném státě potřebovala, aby se obž. ██████████ této práci mohla začít věnovat co nejdříve a proto, jak se obžalované shodují, byla již v den podpisu smlouvy zaučena v daném programu zaúčtovávat a odvezla si i poklady pro svou práci. Dne 25. 11. 2013 měla výsledek práce odevzdat v kanceláři Blatné a v práci zde i setrvat, avšak pro náhlé zdravotní komplikace (zánět močového měchýře) tak učinila až dodatečně, včetně zkonzultování správnosti svých dosavadních pracovních postupů. Podle domluvy obžalovaných měla pak pokračovat v práci pro obž. ██████████ hned po konci šestinedělí, tj. ještě v průběhu rodičovské. Rovněž svědkyně ██████████ která obž. ██████████ vypomáhala s jednoduchým účetnictvím, vyplývá, že o avizovaném nástupu obž. ██████████ věděla, a ve zpracovaném účetnictví stopy její práce pak rovněž zaznamenala. Po narození dítěte dne 11. 1. 2014 začala obž. ██████████ postupně pociťovat velké fyzické vyčerpání a její zdravotní obtíže se zhoršovaly natolik, až vyhledala lékaře a 30. 6. 2014 jí byla diagnostikována porucha štítné žlázy a byla akutně odeslána k dalším vyšetřením, přičemž se takto léčí do současnosti, jak je zřejmé z lékařské zprávy MUDr. Martina Bujáčka s přílohami o

endokrinologických vyšetřeních obžalované. Z výpovědi obžalovaný rovněž zaznělo, že jakmile to zdravotní stav obž. [REDAKCE] po tomto залечení dovoloval, byla jí přidělena obž. [REDAKCE] další práce v lehčí agendě, avšak zdravotní stav obžalované jí neumožnil práci dodat včas a proto se zatím k pravidelné práci v původně sjednaném rozsahu nemůže vrátit, avšak obě ji nadále pro budoucno nevyklučují.

Důkazně bylo vyvráceno i tvrzení, že obž. [REDAKCE] neměla ani žádné předchozí zkušenosti s náplní práce, kterou měla pro obž. [REDAKCE] vykonávat, protože v posledním zaměstnání v Občanském sdružení [REDAKCE] měla zcela jinou pracovní náplň. Z výpovědi obžalovaných je však zřejmé, že obž. [REDAKCE] měla vypomáhat s jednoduchým účetnictvím a k tomuto kvalifikaci měla. Jak sama zmínila, vystudovala Obchodní akademii v Blatné a určitou dobu pak přebírala a zpracovávala účetnictví na Základní škole v [REDAKCE], což potvrzuje i ředitel této školy [REDAKCE] který rozvedl, že obžalovaná jako účetní kromě mezd prováděla i fakturace, vedení pokladny, majetek, účetní uzávěrky v podvojném účetnictví, a byla velmi schopná, snaživá, pečlivá a šikovná. Navíc jak obžalovaná zmínila, její matka je rovněž účetní, proto tak měla i možnost dílčí konzultace. Podrobně popsala, jak daňovou evidenci zpracovávala, i že šlo o účetnictví v jednoduchém a intuitivním programu, o opakující se hospodářské operace, přičemž obž. [REDAKCE] kontrolovala i výslednou práci obžalované, která pak dostávala ke zpracování i náročnější podklady daňového subjektu, kde musela v rámci DPH pracovat i se dvěma sazbami a daňová příznání DPH pak zpracovávala obž. [REDAKCE] sama.

Rovněž nelze bez dalšího převzít závěr, že z příznání k dani z příjmů fyzických osob za r. 2011-2013 je pak dovozováno i to, že finanční situace obž. [REDAKCE] podnikající jako OSVČ, jak vyplývá z výpisu ze živnostenského rejstříku, neumožňovala podle jejích příjmů zaměstnávat takto další osobu. Obž. [REDAKCE] poukázala na to, že možnost uplatnit paušální výdaje ve výši 60 % z příjmu, je pouze daňově výhodnější odpočet a nedokládá nikterak její skutečné výdaje, které jsou pochopitelně daleko menší, jen např. cca 20 % a není povinna je ani evidovat. Náklady má minimální a proto s nimi nemusí ani reálně kalkulovat, takže její faktický příjem je vyšší a umožňoval jí obž. [REDAKCE] zaměstnávat. Ač předtím jako osoba OSVČ žádnou osobu na plný pracovní úvazek skutečně nezaměstnávala, je z dohod o provedení práce svědkyně [REDAKCE] a z výpovědi této svědkyně zřejmé, že ta obžalované již cca 4 roky vypomáhá s jednoduchým účetnictvím, neboť na stále se zvyšující rozsah práce obžalovaná již nestačila, ač v kanceláři pobývala do nočních hodin, a ač jí v tomto vypomáhaly i její děti. Obžalovaná i v r. 2013 nové klienty odmítala, protože by práci pro ně nestihla a rozhodně by tak potřebovala výpomoc ještě další osoby. Svědkyně jí však více vypomoci sama již nemohla, neboť byla limitována dohodou o provedení práce s možností pracovat jen 300 hodin ročně. Obžalované tak chodila vypomáhat jen při čtvrtletním DPH, neboť z důvodu péče o člena rodiny pro ni nemohla pracovat trvale, přičemž v říjnu 2013 jí vypomáhala s DPH a poté až v lednu 2014 s daněmi. Rovněž i svědkyně [REDAKCE] zmínila velké pracovní vytížení obž. [REDAKCE] při zpracování účetnictví společnosti [REDAKCE] od r. 2010 do března 2014 měla, přičemž ač v další jejich společnosti [REDAKCE] měla obžalovaná již jako účetní menší pracovní vytížení, byla zjevně dosti značně vytížena jinými klienty, a to až nad rámec svých možností, neboť v kanceláři trávila hodně času, ač jí vypomáhala i svědkyně [REDAKCE] ale i přes výpomoc této svědkyně pak obžalovaná další klienty pro velké

pracovní vytížení odmítala již v r. 2012 – 2013, kdy zřejmě trpěla i zdravotními obtížemi, neboť si do své kanceláře pořizovala gauč, aby si na něm mohla srovnat záda.

Z důkazů provedených v průběhu hlavního líčení nebylo beze vší pochybnosti prokázáno, že by v žalobním návrhu označený skutek byl uvedeným či jiným trestným činem a nepřicházelo v úvahu ho posoudit ani jako přestupek. To, že ke sjednání předmětného pracovního poměru došlo čistě účelově a podvodně, a že takto obě obžalované postupovaly pouze proto, aby vyplácením peněžité pomoci v mateřství byl obž. [redacted] zajištěn příjem, čímž mělo dojít ke vzniku škody ve výši 129.948 Kč a ke spáchání přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 TZ ve spolupachatelství podle § 23 TZ, se tak důkazně zcela jednoznačně nepotvrdilo.

Přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 TZ spáchá ten, kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku větší škodu, kterou se ve smyslu § 138 odst. 1 TZ rozumí částka dosahující 50.000 Kč (a nedosahující ještě částky 500.000 Kč). Kromě formálních znaků žalovaného trestného činu je však nutné, aby jednáním obžalovaných byly naplněny znaky tohoto trestného činu i po stránce materiální. Jde totiž o trestný čin úmyslný, kde se nevyžaduje výlučně úmysl přímý, ale postačuje i prokázání úmyslu nepřímého ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b), odst. 2 TZ.

S ohledem na výše uvedenou důkazní situaci již není naplněn materiální znak žalovaného trestného činu, neboť poškozený nemohl být uveden v omyl. Obě obžalované si sjednaly pracovní smlouvu, s formálními náležitostmi, avšak reálnou náplní práce i jejím objemem a převážně domácími podmínkami jejího výkonu. Obž. [redacted] v té době byla sice gravidní, avšak jinak zdravotně zcela schopná výkonu této práce, pro niž měla i odborné předpoklady díky svému vzdělání i následné pracovní aktivitě jakožto účetní. Proběhlo i její zaškolení pro jednoduché účetnictví obž. [redacted] a část převzatých podkladů i obžalovaná pak sama zpracovala, avšak akutní onemocnění ji následně vyřadilo z dohodnutého pracovního výkonu. Předpoklad, že po porodu a šestinedělí se bude moci k práci pro obž. [redacted] vrátit, však obžalované zmařilo neočekávané a velmi závažné onemocnění, které po přesné diagnostice v době cca 6 měsíců po porodu vedlo nejen k nutnosti cílené léčby, ale i k přerušení práce pro obž. [redacted]. Ta přitom další pracovní sílu mohla nejen fakticky zaplatit, ale reálně jí i potřebovala, a to nad rámec výpomoci svědkyně [redacted]. Máme-li za daného důkazního stavu výrazné pochybnosti, zda je možný nejen skutkový děj popsáný ve výroku, ale i skutkový děj, výše uvedený, pak je v takovém případě nutné vykládat důkazy podle zásady „in dubio pro reo“, tj. v pochybnostech ve prospěch; pak v době podpisu pracovní smlouvy, ale i následně po porodu mohly obě obžalované její podmínky plnit, ale až následně a to pouze v důsledku opakovaných onemocnění se obž. [redacted] stala neschopnou tuto smlouvu ze své strany plnit. Za dané situace pak v žalobním návrhu označený skutek nemůže být uvedeným či jiným trestným činem a není ho namíste posoudit ani jako přestupek, a jde o ryze občanskoprávní záležitost. Proto bylo nutno obžalované [redacted] a [redacted] podle § 226 písm. b) tr. ř. zprostit obžaloby pro tam uvedený přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 TZ.

Jako poškozená se v této věci připojila Česká správa sociálního zabezpečení s požadavkem na náhradu škody ve výši 129.948 Kč; avšak byla odkázána zcela na

řízení ve věcech občanskoprávních, neboť jestliže soud obžalovaného obžaloby zproští, odkáže podle § 229 odst. 3 tr. ř. poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody vždy na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným orgánem.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 251 tr.ř., § 252 tr.ř.).

Odvolání mohou podat: státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr.ř.).

Ve Strakonících dne 10. 9. 2015

Za správnost vyhotovení:
Hedvika Chalupová

JUDr. Ivana Kolářová v. r.
samosoudkyně